

wilde den af det ærede Medlem foreslaaede Ordning ikke være heldig i Kjøbenhavn, idet denne jo ikke har nogen stor Sygefase, der paa den Maade kunde modtage Bidrag, saaledes som det kan finde Sted i de mindre Kommuner. — Ogsaa jeg tiltræder ganske den heldige Tanke om Fordelingen af Overfludet af Skatten mellem Stat og Kommune, men dertil føjer jeg, at Kjøbenhavn synes at blive noget forfordelt; thi Kjøbenhavn er utvivlsomt den rigeste og forbrugskraftigste Kommune her i Landet, og forbruger navnlig pr. Individ mere bairisk O og Brændevin end de fleste andre Kommuner; den burde derfor pr. Individ have større Andel i Skatten end andre Kommuner, ogsaa af Hensyn til, at der i Kjøbenhavn befinder sig et meget stort Antal af Fremmede, som konsumere Alkohol i forskjellige Former, og forstaae Kommunerne betydelige Udgifter, medens de ikke blive talte med ved Folketællingen og altsaa ikke vilde berettigede Kjøbenhavn til en til deres Antal svarende større Andel af det Overflud, der kommer til Fordeling. Smidlertid vil det ogsaa for Kjøbenhavn være en Fordel, om denne Lov kommer til at træde i Kraft, idet Kommunen vil faae et Beløb, som man kan sjonne, vil blive saadan noget som 6—800,000 Kr., hvorpaa der ikke hidtil har været gjort Regning, og hvormed jeg antager, at den vil kunne troste sig og glemme sin Sorg over at blive forfordelt ligeoverfor de mindre Kommuner i Landet, som maaste ogsaa, naar Alt kommer til Alt, have større Trang til denne Understøttelse. Jeg skal ikke opholde det høie Thing længere, men anbefale Sagen til videre Behandling her i Thinget og haabe, at den maa faae en lykkelig Udgang.

Th. Nielsen: Den høitærede Minister bemærkede ved Fremsettelsen af Lovforslaget, at han ikke fremsatte det just, for at Staten kunde faae en større Indtægt, men at han tilstodte med Lovforslaget at hævde de Samfundsønder, som vare foranledigede ved den overdrevne Mydelse af Spiritus. Og han bemærkede fremdeles — det er ikke Ordene, men jeg tror nok, jeg rammer Tanken — at Danmark havde den sørgelige Ære at høre til de mest spiritusforbrugende Lande i Verden, samtidig med, at det var lavest bestattet. I Anledning af disse Udtalelser og naturligvis ogsaa i Anledning af de mange betydelige Skatteforhøielse, som der stilles i Udsigt, har jeg bestræbt mig for, efter de Rilder, der have staaet til min Raadighed, at se at komme til Erkjendelse af, om de Udtalelser, som den høitærede Minister uden nærmere Motivering fremsatte, ogsaa ere

rigtige. Jeg vil nu for Resten strag tilføje, at kunde ikke alene det Formaal naaes, som den høitærede Minister tilsigter med sit Forslag, et Formaal, som i Sandhed maa siges at være godt, men kunde tillige Forslaget hjælpe til at faae Tolbspørgsmaalet ordnet, vilde man paa den Maade slaa 2 Fluer med et Smæk. Jeg har da stræbt efter at komme til nogenlunde Kundskab om, hvorledes det forholder sig med det overdrevne Spiritusforbrug, vi have heri Landet, og det kan ikke negtes, at man der kommer til at stadfæste, at den høitærede Juvantminister i denne sin Opfattelse, hvad man ogsaa kunde vide paa Forhaand, i Hovedsagen har Ret. Det ærede Medlem fra Helsingør (Tvede) satte Brændevinsforbruget ned til 32 Mill. Potter; det er muligt, at det er noget høiere, men det staaer omkring 32—36 Mill. Vil man nu anslaa, hvad Brændevinsforbruget koster, tager man vist ikke meget feil, naar man siger, at det bliver noget som 12 Mill. Kr. Det er nu maaste lidt for høit sat, men vist er det, at naar man tager Hensyn til, hvad Brændevinsdrifningen løber op til for Forbrugerne, bliver det meget mere end 12 Mill., saa tager man ikke meget feil, naar man siger ca. 20 Mill., idet 1 Pot Brændevin, efter hvad jeg har set oplyst, og om hvis Rigtighed jeg ikke har mindste Grund til at tvivle, paa den Maade indbringer indtil 1 à $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Pot. Altsaa Udgiften til Brændevin alene maa selv med det nedadgaende Forbrug for Die sættes til ca. 20 Mill. Kr. Forbruget af det bairiske O har den høitærede Minister i Motiverne anslaaet til 600,000 Td.; jeg er dog efter de Oplysninger, der saaledes ere givne, noget tilbøielig til at tro, at det er et noget høiere Tal, men i hvert Tilfælde, 600,000 Tdr. kunne vi trostigt gaa ud fra. Sætter man hver Tønde — jeg kjender ikke Prisen, men jeg antager, at det saaledes maa stemme med Virkeligheden — til 16 Kroner, kommer man til hævde 10 Millioner, og da man trostigt kan gaa ud fra, at det for Forbrugerne bliver det Dobbelte, komme de næsten til at betale 20 Millioner Kr. Lægger man nu hertil, hvad man utvivlsomt maa, Forbruget af Vin og Likør, som indføres i Landet, bliver det langt mere. Thi Vin og Likør maa jo ogsaa, som det blev fremhævet af den foregaaende ærede Tale, tage deres Forhøielse af Skatten. Naar der skal være Forhøielse af Skatten paa Snaapen, saa er det ogsaa rimeligt, at man tager Vinen med. Jeg antager ogsaa, at den høitærede Minister i det Forslag, som vel endnu ikke staaer paa Dagsordenen, men som er bebudet at ville komme til at foreligge, vil tage